Хто Він — Ісус Христос?

«Тоді Ірод сказав: «Іванові стяв я голову; хто ж Оцей, що я чую про Нього речі такі?» І він намагався побачити Його» (Лк. 9:9).

Це місце Писання говорить про Ісуса, хоч ім'я Його тут і не названо.

З перших днів Ісусового життя на землі багато хто хотів бачити й слухати Його. Це були пастухи з ізраїльського міста Віфлеєма і мудреці зі Сходу. Згодом, це були тисячі людей різного походження, освіти, статків, починаючи від зневажених усіма старців та прокажених до знаменитих можновладців.

Багато хто мав змогу побачити Ісуса, та не всі цим скористалися.

Ізраїльський цар Ірод був також одним із тих, хто хотів побачити Ісуса. Він уже бага-то чого чув про Нього. Ірод був жорстокий і свавільний. Він глибоко погруз у всіляких гріхах і розпусті. Івана Хрестителя, який пробуджував його совість, він шанував, але водночас і боявся.

Докори сумління не давали Іроду спо-кою, і він, скориставшись нагодою, наказав стяти Іванові голову. Ірод розправився зі своїм викривачем, та спокійніше йому від цього не стало. Нема миру в серці, заполоне-ному гріхом.

Тим часом чутки про Ісуса Христа поширю валися все далі. Ірод стривожений: «...хто ж Оцей, що я чую про Нього речі такі?..» І він намагався побачити Ісуса. Він гадав, що загадкова особистість — це Іван, котрий, як казав дехто, воскрес, а відтак тво-рить чудеса.

Збігло чимало часу. І нарешті Іроду ви-пала нагода побачити Ісуса. Про цю зустріч Біблія розповідає так: «Коли ж Ірод побачив Ісуса, то дуже зрадів, бо він від давнього часу бажав Його бачити, — багато за Ньо-го чував, і сподівався побачити чудо яке, що буває від Нього. І багато питався Його...» (Лк. 23:8, 9).

Перед Іродом стояв Начальник життя, Спаситель світу. Довгоочікувана зустріч відбулася, та Ірод, на жаль, не скористався нею, щоб очистити від гріха своє збентежене сумління.

Він міг отримати прощення своїх числен-них гріхів, у тому числі й свого злочину про-ти Івана Хрестителя. Однак йому страшно було заглянути у своє розпусне серце, щиро оцінити все своє життя. Ірод же обмежився очікуванням чудес — ефектних видовищ. Не побачивши цього, він висміяв Ісуса й зне-важив Його. Того ж дня Сина Божого, в об-разі людини, було засуджено на смерть. Ірод не міг і не хотів зрозуміти, що Христос іде на хресну смерть, заради викуплення і його гріхів. О, якби Ірод інакше скористався

цією зустріччю з Христом, тоді б він осягнув сенс вищої, досконалої радості! Ірод залишився непримиреним з Творцем, владним над жит-тям, смертю і вічністю.

Як багато людей, що живуть безтурбо-тним гріховним життям, схожі на Ірода. Друже мій, чи не схожий і ти на нього? Скільки разів ти мав змогу зустрітися з Христом? Перебуваючи в зібранні вірую-чих або читаючи святу книгу Біблію, ти, можливо, відчував близькість чогось зна-чного, святого й піднесеного. Або в особли-вих життєвих обставинах ти наближався до питань вічного життя, вічного осуду... Дай відповідь на питання, поставлене колись Іродом: «Хто ж Оцей?»

Можливо, ти бачиш у Ньому, хоч і гені-альну, але все ж таки людину. Людину, з якої можна поглузувати, яку можна зневажати й, переситившись жорстокістю до Приниже-ного, розіп'ясти, мов останнього злочинця. Якщо Христос не відповідає на образи, якщо Він не захищає Себе від ударів, якщо Він на-віть не чинить опору, коли Його кладуть на хрест, щоб прибити цвяхами руки й ноги до дерева, — чи означає це, що Він безсилий, що Він — не Бог? Чи думав ти про те, що Хрис-тос добровільно пішов на катування, муки й смерть? А якщо задумувався про це, чи збагнув ти, що Він прийняв на Себе ту кару, яку ми — ти і я — заслужили перед Богом? Оглянь своє минуле. Чи ж чисте й незатьма-рене воно перед Богом? Спробуй одверто, неупереджено з'ясувати, на які вчинки ти здатен у майбутньому. Хто ж Він, Котрий, знаючи, який ти є, все ж таки мовчить, коли Його б'ють, не чинить опір, коли Його роз-пинають, заради того, щоб узяти на Себе твоє покарання, а, відтак, урятувати тебе від майбутнього суду Божого? Чи можеш ти в молитві покаяння розповісти Йому про свій гріховний стан?

Багато хто вважає, що їм потрібно буде принизитися перед Христом. Ні, не прини-зитись, а визнати свій реальний гріховний стан перед Ним — Всемогутнім Богом. Перед Богом, Який сьогодні ще готовий прийняти будь-яку людину, бо Він любить людей — Своє творіння. Це стосується й тебе.

Можливо, ти стривожено дивишся в майбутнє, не можеш розв'язати своїх про-блем. Звернися до Бога простими словами, спові дуй Йому свої гріхи, попроси прощен-ня — і ти отримаєш спасіння й право на ві-чне життя. Він запрошує тебе сьогодні при-миритися з Ним. Завтра може для тебе не на-стати. І тоді ти жалкуватимеш за втраченими чудовими можливостями, але буде пізно.

Для багатьох, подібних до Ірода людей, які не хотіли відкрити перед Христом своє серце, трагедія уже настала. Але ж смерть невідворотна і для тебе. Земне життя — це мить у порівнянні з вічністю. Тож, поки не пізно — відгукнися на заклик Христа.

«Не зважаючи ж Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь ка-ялися, бо Він визначив день, коли хоче судити поправді ввесь світ...» (Дії 17:30, 31). І цей день близько. Навернися до Христа сьогодні, і Він прийме тебе.

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько!» (Іс. 55:6).

Не гай часу, йди до Спасителя! Це Він, Котрий дозволив Себе зневажити, тепер че- кає твого благання про допомогу, і Він допо-може тобі і спасе тебе!